

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/119/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117010235
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3117010235.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. januára 2018 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín a obžalovaného

P. G.,

nar. X.X.XXXX v I., trvale bytom E. B., J. XX/XX, prechodne bytom I., S. XX (u L. G.), t.č. na slobode, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 2T/28/2017 zo dňa 20. júla 2017 a takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr.por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku výrok, ktorým bolo obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr.zák. uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovanému pri nezmenenom výroku o vine, treste odňatia slobody a uložených povinnostiach a obmedzeniach v rozsudku súdu prvého stupňa podľa §§ 73 ods. 2 písm. d/, 74 ods. 1 Tr.zák. ukladá ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

II.

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora zamieta, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný P. G. uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. d/ Tr.zák. v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák., pretože od dňa 21.11.2016 v čase asi o 17:30 hod. násilím vošiel do bytu číslo XX, ktorý sa nachádza na treťom poschodí bytového domu na adrese E. B., S. T. a A. číslo XX/X, ktorého užívateľom je poškodená a bývalá družka obvineného P. E., bytom E. B., B. č. XXX/X a to tak, že keď poškodená zatvárala vchodové dvere do uvedeného bytu, obvinený vložil nohu medzi prah a dvere, následne na tieto zatlačil, dvere narazili do poškodenej, následkom čoho sa poškodená uderila chrbtom do kľučky ďalších dverí vedúcich do kuchyne, potom obvinený vošiel za poškodenou do chodby bytu, ktorá ho následne rukami vytlačila z bytu na spoločnú chodbu bytového domu, kde ju obvinený sotil do presklených dverí vedúcich na spoločné schodisko bytového domu a následne pri odchode obvinený poškodenú pozerajúc

sa priamo do jej očí kričal, že ak pôjde na políciu, tak ju zabije a zoberie so sebou aj svoje dieťa, ktoré už nevidí.

Bol za to odsúdený podľa § 194 ods. 2 Tr.zák. s poukazom na § 41 ods. 1 Tr.zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 1 rok, výkon ktorého trestu mu bol podľa 51 ods. 1, 2 Tr.zák. podmiennečne odložený s probačným dohľadom na 2 roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a/ Tr.zák. bola obžalovanému uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej P. E. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydla poškodenej.

Podľa § 51 ods. 3 písm. f/ Tr.zák. bolo obžalovanému uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s vyššie uvedenou osobu v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania sa prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby, alebo inými obdobnými prostriedkami.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr.zák. súd zároveň obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolania prokurátor a obžalovaný P. G..

Prokurátor zahlásil odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku s tým, že smeruje proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. Následne prokurátor odvolanie písomne odôvodnil. Prokurátor sa domáhal uloženia prísnejšieho nepodmienečného trestu odňatia slobody, vzhľadom na závažnosť a nebezpečnosť domáceho násillia v konaní obžalovaného, keď poškodenej uviedla, že má z konania obžalovaného strach. Prokurátor tiež poukázal na to, že obžalovaný už v minulosti bol aj vo výkone trestu odňatia slobody a skúšobná doba podmiennečného posledného odsúdenia mu uplynula len 4 mesiace pred spáchaním predmetného skutku. Prokurátor navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. a podľa § 322 ods. 3 Tr.por. uložiť obžalovanému úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Odvolanie obžalovaný podal sám písomne tak, že nesúhlasil s probačným dohľadom a uloženou ústavnou formou ochranného liečenia. Uviedol, že nie je problémový človek, pričom býva s matkou v I. a je riadne zamestnaný na benzínovej pumpe. Alkoholické nápoje nepožíva. V ďalšom písomnom podaní obžalovaný uviedol, že prokurátor nedodržel dohodu o vine a treste. Uviedol tiež, že si riadne platí výživné na dieťa vo výške 100 €. V okolí E. sa už vôbec nezdržia.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach zotrvali prítomné procesné strany na svojich odvolaniach.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom prechádzalo a dospel k záveru, že čiastočne dôvodné je len odvolanie obžalovaného.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaniach vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Vo vzťahu k výroku o vine, ktorý odvolaniami napadnutý nebol, senát odvolacieho súdu uvádza, že súd prvého stupňa správne vychádzal z usvedčujúcich dôkazov, pričom obžalovaný sa k svojej trestnej činnosti priznal. Použitá právna kvalifikácia súbehu vyššie uvedených prečinov taktiež zodpovedá príslušným ustanoveniam Trestného zákona, pretože obžalovaný násillím neoprávnene vnikol do obydla svojej bývalej družky a pri odchode z obydla sa tejto vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo jej dôvodnú obavu. V danom prípade je bývalá družka obžalovaného osoba mu blízka, teda chránená osoba.

K výroku o treste z pohľadu obidvoch odvolaní, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. K samotnému odvolaniu prokurátora odvolací súd poukazuje aj na tú okolnosť, že súdom prvého stupňa

uložený trest, ktorý považuje prokurátor za neprimerane mierny, je rovnaký ako trest, ktorý pôvodne navrhol prokurátor uložiť obžalovanému v dohode o vine a treste. (Súdu predloženú dohodu o vine a treste zobral prokurátor na pokyn nadriadenej prokuratúry späť.) Nie že by odvolací súd spochybňoval právo prokurátora disponovať takto s už uzavretou dohodou. Senát odvolacieho súdu je však toho názoru, že trest, na ktorom sa predtým písomne „dohodli“ prokurátor a obžalovaný a ktorý trest uložil obžalovanému v rozsudku súd prvého stupňa, je trestom zákonným a primeraným.

V danom prípade pritom nešlo ani o typický prípad „domáceho násillia“, pretože konflikt medzi obžalovaným a poškodenou vznikol za situácie, kedy sa vzťah (druh a družka) medzi nimi skončil a obžalovaný si išiel pre televízor a doniesol poškodenej posteľné prádlo. Poškodená aj uviedla, že sa jej obžalovaný za tento skutok ospravedlnil.

K okolnosti uvádzanej prokurátorom v odvolaní, že poškodená mala z konania obžalovaného strach, senát odvolacieho súdu uvádza, že „dôvodná obava“ poškodenej je zákonným znakom skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr.zák. a na túto okolnosť potom nemožno už v neprospech obžalovaného osobitne prihliadať aj pri rozhodovaní o treste (§ 38 ods. 1 Tr.zák.). Senát odvolacieho súdu nie je pritom ani názoru, že by predmetný prečin verbálneho charakteru bol spáchaný spôsobom podstatne zvyšujúcim bežnú závažnosť jeho páchania.

Súd prvého stupňa sa pritom správne vysporiadal aj s trestnou minulosťou obžalovaného, ktorého predchádzajúce odsúdenia sú už zahladené. Zároveň ale odvolací súd neprisvedčil názoru obžalovaného v tom, že by u neho nebol potrebný dohľad probačného a mediačného úradníka. Obžalovaný sa síce v skúšobných dobách doterajších podmienených odsúdení osvedčil (odsúdenie k nepodmienečnému trestu odňatia slobody má tiež zahladené), avšak spáchanie ďalšej trestnej činnosti nasvedčuje tomu, že je potrebné v skúšobnej dobe na neho vplývať v smere prevýchovy aj takýmto dohľadom, vrátane plnenia uložených povinností a obmedzení.

Na druhej strane sa ale senát odvolacieho súdu nestotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že protialkoholické ochranné liečenie je potrebné u obžalovaného vykonávať ústavným spôsobom. Zo znaleckého posudku z odvetvia psychiatria síce vyplýva odporúčanie znalca na uloženie ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou. Na druhej strane súčasne zo znaleckého posudku vyplýva, že obžalovaný prakticky sám zvláda závislosť od opioidu heroínu (dlhodobá výdatná remisia bez klinickej manifestácie). Taktiež znalec sám v znaleckom posudku uvádza opakovane, že obžalovaný sa chce liečiť zo závislosti na alkohole.

Z vyššie uvedených dôvodov dospel preto odvolací súd k záveru, že účel ochranného protialkoholického liečenia môže byť splnený aj ambulantnou formou. Keď znak dobrovoľnosti a záujmu sa liečiť obžalovaný preukázal.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.